

Déli Városállamok

Az Új ösvény

Ordanból indul és egészen a Gályák-tengeréig húzódik az Új Ösvény, vagy ahogyan a kyrek mondják, Kie-Lyron. Forrásánál alapították a menekülő kyrek Ordant, majd a folyó mentén haladva vették birtokukba a Délvidék egy részét. Már alig egy-két ezer évvel a dzsadok népének kialakulása után megjelentek az első menekültek, akik a birodalom széthullása miatt a Sheraltól délre próbálták meg letenni Új-Kyria alapjait. Ordan volt az első a sorban, s még számtalan város követte, de Új-Kyria soha nem válhatott valósággá.

A Kie-Lyron folyó nyugati partja mentén kialakult törpeállamok önálló egységet alkottak a Déli Városállamokon belül, melyet leginkább Új Ösvény néven szokás emlegetni. A folyó forrásvidéke (Ordan és vonzaskörzete), valamint alsófolyása (Keleti régió és a Hat Város) nem tartozik bele ebbe az egységbe.

Történelem

A terület ismert történelme a Pyarron alapítása előtt kb. háromezer esztendővel kezdődik, amikor is a Kyr Birodalom több ezer éves tündöklés után elbukik, és a kyrek egy része délre menekül. A menekülők első csoportja megalapítja Ordant (Pe. III. évezred), és ezzel kezdetét veszi a délvidék meghódítása. A Kie-Lyron folyó mentén haladva veszik birtokukba a mai Déli Városállamok egyes területeit folyama-

tosan újabb és újabb városokat alapítva. A Pyarron előtti XXV. században már hat kyr város áll a Gályák Tengerének partján, a Kie-Lyron folyó torkolatvidékén. A mai Új Ösvény régiójának városai közül Preguilon és Taliara már áll ebben az időben, de egyes források szerint a ma itt található városoknak mintegy felét ebben az időszakban alapítják.

A Pe. XXIV.-XXV. században létrejön Kie-Lyron Szövetség: Délvidék első kísérlete a Kyr birodalom újraélesztésére, melyben a régió városai közül is jó néhány részt vállalt. A rövid életű birodalom bukása után a régió lassan elkülönült déli és északi szomszédaitól egyaránt. Míg a déli városok (ma a Keleti Régió) a Hat Város szövetségével próbálnak meg gazdasági és diplomáciai kapcsolatot létrehozni, addig az Új Ösvény városai a keletre elterülő, olvadt aranyként sárgálló homoktenger felé tekintgetnek. Hamar sikerül viszonyukat rendezni El Hamed és El Sobira emírségekkel, és ezáltal kedvező gazdasági pozícióba kerülnek. Megindul a kereskedelem fellendülése. Megkezdődik az árucsera a mai Keleti Régió északi városaival, a nyugati dzsad emírségekkel és természetesen Ordannal, mely ebben az időszakban félelmetes ütemben fejlődik.

A nyugalmas kereskedést Új-Kyria eszméjének előtérbe kerülése zavarja meg Pe. 1500 körül. Nagy Liantyr saját államához csatolja a régió

déli városállamainak egy részét. A rövid életű ám dicsőségesnek mondott birodalom az uralkodó halálával szétesik, a régió déli határai nagyjából kialakulnak, és ezzel a régió történelmének egy szakasza lezárul.

A Pyarron előtti első évezred kezdetén észak felől Ordan ideológiai nyomást kezd el gyakorolni a déli részek felé. Ebben az időben még virágozik a Godorai birodalom, ahol kyr isteneket tisztelnek, kyr szertartásokat hajtanak végre és alapvetően kyr hagyományok szerint zajlik az élet. Ordanban ekkorra már a valódi kyr rítusoknak csak az eltorzult változatai élnek. Istenei közül Sogron a legjelentősebb, sőt majdhogynem egyetlen. Az Ordanban kialakuló Sogron-kultusz meglehetősen erőszakosan viselkedik. A városban korlátozzák a vallásszabadságot és dél felé is szorgalmazzák nézeteik elterjedését. Sogron és hívei azonban még nem elég erősek, hogy hatalmukat ráerőltessék a tömegekre, ezért a korlátozó intézkedések rövid életűnek bizonyulnak, de kultuszuk terjesztését nem adják fel.

Pe. első évezred közepén az Új Ösvény kyr alapítású városaiban is előtérbe kerülnek azok a nézetek, hogy vissza kell térni a legtisztább kyr hagyományokhoz. Első lépésként megkezdték az idekenek eltávolítását. Mint azt a keleti régió történelméből is tudjuk: amilyen váratlanul fellángolt a kyr szívekben a vérségi kötelék fontossága, olyan hirtelen ért véget az egész időszak. Néhány évtized elmúlásával ismét biztonságosnak és letelepedésre alkalmasnak ítélték az „idegenek” a régió államait.

A nyugalom évszázadai köszöntöttek a vidékre. Kialakulnak a karavánok legfőbb útvonalai. Az Ibarából Ordanba tartó kereskedők nagy része érinti a régió területét, míg a délről érkező karavánok végig azon haladnak. Megszilárdulnak az államok határai, biztonság és jólét reményével töltve el az itt lakókat. Ebben az időben teszik hajózhatóvá a Kie-Lyron folyó egyes részeit, ami ismét háborúskodáshoz vezet. Taliara városához (nagyjából El Hamed magasságában található) tartozó partszakasz hajózhatatlan maradt, pedig emberfeletti erőfeszítéseket tettek lakói azért, hogy a hajók egészen eddig felmerészkedhessenek. Nyughatatlaná tette őket, hogy mind délre, mind északra járható a folyónak egy-egy hosszabb szakasza. Úgy okoskodtak, ha már nem sikerült hajózhatóvá tenni a folyó nekik jutó részét, akkor

szereznek maguknak egy jobb partszakaszt. Ez háromszáz éves háborúskodást eredményezett a vidéken. A háború több-kevesebb sikerrel, változó intenzitással és váltakozó résztvevőkkel zajlott. Csak a cél maradt mindig ugyanaz: hajózható folyószakaszt szerezni Taliarának. Nem sikerült. Taliara folyója ma is járhatatlan a hajók számára. A háború szerencsére nem ijesztette el a vándorokat, új hazát keresőket, és a kereskedőket sem. Csak ez tette lehetővé, hogy ez a kis állam ilyen sokáig hadat viselhesen.

Pyarron alapítása után nem sokkal új istenek papjai, hívei, majd templomai jelennek meg a térség városaiban. Ekkoriban már vége felé jár a háromszáz éves háború. Amikor a Gályák-tengerének partvidékén hivatalosan is államvallásnak nyilvánítják a Pyarroni panteon hitét (kb. Psz. 500), már az Új Ösvény államaiban is megtalálható valamennyi pyarroni isten temploma. Ekkor már felbukkan a térségben néhány dzsad kolónia, akiknek letelepedéséről nincsenek adataink, de valószínű, hogy az első sivataglakó telepések már Pe. két-három ezer esztendővel megjelentek. A pyarroni időszámítás első évezredében számtalan új dzsad család telepszik le a vidéken.

A P.sz. XIII. században Ordanban Sogron hite válik egyeduralkodóvá, s minden más hit templomát bezárják. Északról menekültek érkeznek a régióba, akik az ordani teokrácia elől itt keresnek menedéket, akad közöttük pyarronita, dzsad és még számtalan fajú és hitű szerzet.

A P.sz. 3200-as évek vége felé dzsad letelepülni vágyók újabb hulláma jelenik meg a térségben. A dzsadok a gorviki betörés elől menekülnek nyugatra. Igaz, hogy a dzsad-gorviki háborúk soha nem fenyegették a nyugati emírségeket komolyan, de mindig akadtak olyanok, akik inkább félnek, mint megijednek. Tőlük szerzett tudomást a régió, majd Krán is egy új készítményről, amit a dzsadok csak fűszernek, vagy fűnek neveznek. Ez a serkentőszer (harci drog) felkelti a sötét birodalom – de legalábbis a külső tartományok – érdeklődését, s mivel készítésének titkát nem tudják megszerezni, óriási mennyiségben rendelnek az anyagból. Ennek

eredményeképpen a karavánok által használt „útvonalat” (kb. száz mérföld széles sáv) ma is a Fű Ösvényének nevezik.

A dzsad-gorviki háborúskodás még fellángol néhányszor, ám a menekültek száma egyszer sem közelíti meg az első hullámban érkezőkét. A közelmúlt eseményei miatt azonban rengeteg dzsad család ragadott vándorbotot, hogy új hazát keressen magának. Amhe Ramun megtestesülésével kezdetét veszi a manifesztációs háború (P.sz. 3692) és elindul a dzsad menekülők – egyelőre – utolsó áradata. Sokan közülük az Új Ösvény térségének államaiban lelnek menedékre.

Földrajz és gazdaság

A térség trópusi éghajlati területen helyezkedik el, de egy részének időjárását erősen befolyásolják a Kráni hegység hatalmas bércei. Általánosan azt mondhatjuk, hogy a keleti területeken trópusi éghajlat uralkodik, mindennaposak az esők, míg a nyugati területeken hegyvidéki az éghajlat. Nagyon sokrétű növény- és állatvilág jellemzi a vidéket.

Elméletileg nincs évszak váltás ezen a szélességi körön, a hegyvidéki területeken azonban igenis érzékelhetően jelentkeznek a hőmérséklet különbség a hideg hónapok és a meleg hónapok között.

A Kráni hegységben rengeteg kis hegyi patak ered, melyek mind a Kie-Lyron óriási folyamába viszik terhüket. Sok közülük csak időszakos és csak a meleg hónapok olvadási időszakában telik me medrük hordaléktól zavaros hólével.

Bár sokrétű gazdasági tevékenységet folytatnak a térségben a régió azonban mégis főként a kereskedelemről él. Részint maguk is kereskednek termékeikkel, de javarészt a Fű ösvényének és az Ordanba tartó karavánoknak köszönhetik kisebb vagy éppen nagyobb gazdagságukat.

(Itt kell megjegyeznünk, hogy a híres-hírhedt Fű ösvénye erősen túlzó elnevezés. Szinte legendák szólnak arról, hogy Krán milyen hatalmas mennyiséget vásárol ebből a harci drogból, hogy seregei harci kedvét

szinten tartsa. Ez így nem felel meg a valóságnak. Való igaz ugyan, hogy időnként nagyobb szállítmány indul Krán felé ebből a szerből, de ezeket csak egyes külső tartományok rendelik és használják, nem pedig az egész Sötét Birodalom. Az is igaz, hogy a Fűszer ezen az útvonalon jut el a megrendelőhöz, de a Fű ösvényének legendája az inkvizíció terméke. Az inkvizíció fújta hatalmasra az ügyet, valószínűleg azért, mert a hagyományos módszerekkel képtelen volt megakadályozni ezeknek a szállítmányoknak a megérkezését. Ezért más eszközökhöz folyamodott. Időről időre felröppennek hírek, hogy újabb szállítmány al bahra-kahremet – ahogyan a krániak nevezik – foglaltak le, s hiúsították meg ezáltal Krán tovább erősödését. Nem tudni azonban, hogy ezek a hírek igazak-e és, hogy az inkvizíció elérte-e a célját ezzel a legenda teremtéssel.)

Vallás

Talán már mondani sem kell, hogy a térség államainak jó része kyr hagyományokra tekint vissza. Még ma is találhatunk errefelé kyr templomokat, bár kultuszuk gyakorlatilag már nem él. Ez alól az északi részek jelentenek kivételt, de itt sem az eredeti kyr vallással találkozunk, hanem az ordani típusú Sogron-hittel. A régió lakosságának legalább fele valamelyik pyarroni isten hitét vallja, nagy számban található dzsadok, és számtalan kisebb-nagyobb kultusz ápolói is szép számmal élnek a vidéken. A rengeteg vallás, nézet elkötelezettjei viszonylag békésen élnek együtt, a szemléletbeli különbségek nem befolyásolják őket. Ez az egyik oka annak is, hogy a Pyarroni Inkvizíció bár óriási erővel képviseli magát a vidéken, mégsem tudja megfelelően ellenőrizni a térséget. A másik ok Krán közelsége, illetve az a tény, hogy a Fű ösvénye a térség területén halad keresztül, ezért fokozott figyelmet szentel az itt zajló eseményeknek, sőt sokan azt állítják titkos előretolt állásokat rendezett be a vidéken.

Jelentősebb államalakulatok

Az Új Ösvény területén több mint félszáz kisebb-nagyobb törpeállam található. Ezek közül ismertetünk néhányat – amelyek jellemzőek a vidékre, vagy valamilyen oknál fogva érdeklődésre tarthat számot – az alábbiakban.

Larom

A térség délnyugati határvidékén a Kráni hegységben található a hercegség, melynek fővárosa Larom és hozzátartozik még csaknem tucatnyi kisebb város és falu. Földrajzi adottságai miatt lehet érdekes, hiszen egy bércektől ölelt völgykatlanban található amelynek egyetlen kijárata kelet felé nyílik. A terület időjárása meglehetősen zord az egyenlítő közelségéhez képest, de a maga vulkánikus hegység erősen torzítja az éghajlatot. Épületeik úgy hatnak, mintha a természet alkotásai lennének, mintha a hegyek oldalából nőttek volna ki. Errefelé nem ritkák a túlevelű erdők, nyír erdők, alpesi rétek. Gazdag vadállománnyal látja el a környék lakóit és az idelátogatókat a vidék. Nem ritka a zerge, a kőszáli kecske, s gyakorta látni az égen köröző saskeselyűket, melyek gyakorta csak apró fekete pontnak tűnnek.

A legenda szerint vagy négyezer esztendővel ezelőtt három hős érkezett a városba, akik egy szál magukban elüldözték az akkori uralkodót és lerakták a mai kis helyi paradicsomnak az alapjait. A törpeállam életszínvona valóban fölötte áll valamelyest a környező államokénak.

Larom uralkodó rétegét a nyolc nemesi család adja, melyek folyamatosan versengenek a hatalomért. Az uralkodó a hercegi család mindenkor feje, de az állam ügyeit a Völgyek Tanácsa intézi. A 11 tagú tanácsba a hercegi család négy tagot küld (a herceggel együtt), a hét másik család pedig egyet-egyét. A tanácsban mindig a herceg elnököl.

A térség egyetlen állama, ahol nincs dzsád kolónia.

Preguilon

Az Új Ösvény egyik legnagyobb területű állama. A Kráni bércekből alázúduló hegyi patakok vizét a Leron folyó gyűjti össze és vezeti bele a Kie-Lyron hatalmas folyamába. A Kie-Lyron folyó bal partján jószerével csak átjárhatatlan dzsungelt találunk, míg jobb oldala mentén váltakozva találkozhatunk a zöld pokollal és szépen művelt területekkel.

A főváros a Leron folyó torkolatánál található, hatalmas kikötő negyed tanúskodik arról, hogy a Kie-Lyron folyó ezen szakaszát sikerült hajózhatóvá tenni. A városon alaposan meglátszik, hogy rengeteg dzsád él, a polgári negyedben szinte kizárólag dzsád

stílusban épített házak találhatók. Különösen éjszaka szembetűnő a város hasonlatossága valamely dzsád bazárával, hiszen sötétedéskor nyitnak az üzletek, és ilyenkor kezdődik az igazi nyüzsgés. Délvidék egyik leghíresebb egyeteme is itt található. Főként műszaki jellegű tudományok oktatását vállalta fel a főváros egyeteme, katedráin dzsád bölcsek és mesterek mellett jó néhány kahrei Gilron-pap is tanít.

Az aránylag sík keleti területek nagy részét már művelés alá vonták, de sok helyen még ma is erdőégetéssel szorítják vissza a dzsungelt. A fővárostól délre fekvő mocsaras, szikes pusztán hatalmas ménesek nyargalásznak. A király istállóit is találhatók, de rengeteg a vadló is a környéken. Ami igazán nevezetessé teszi őket, hogy a környék valamennyi lova makulátlanul fehér.

A folyó menti települések pompás gasztronómiai élménnyel tehetik gazdagabbá az erre járó éhes utazót. Hallevesük vidékenként más-más ízű, de valamennyi nagyon finom; ezenkívül kiválóan készítik a kemencében sült szopós malac pecsenyét, a főváros pedig több száz fajta sült kagylójáról híres.

Míg a keleti részeken a trópusi örökzöldek jellemzik a növénytakarót nyugat felé haladva megjelennek a lombhullató fák is. Igen vegyesnek mondható a növény- és állatvilág, az ország területén találkozunk olajfával, paratölggyel, vidrával, hóddal, hullókkal, de láthatatlan túlevelű erdőket, sást, zergét, hegyi nyulat, és mormotát is.

A Kráni hegység oldalában egy érdekes jelenség vonzza magára a szemet: egy hatalmas smaragdzöld színű vulkáni kúp. A Zöld vulkán. Így emlegetik a helybeliek. A több ezer láb magasságú csúcsot tetőtől talpig zöld pázsit borítja. Az erdőt már réges-régen leégették róla, és a király főkertészének a feladata, hogy a pázsit mindig tökéletes legyen. A királyi palota a hegy déli oldalába épült kb. ötszáz láb magasan az alatt elterülő erdő fölött.

Preguilon uralkodója a király, de az ország ügyeinek igazgatásába nemesi tanácsnak is van beleszólása.

Taliara

Preguilonhoz hasonlóan aránylag nagy területű állam. Építészetében, életritmusában és még számtalan dologban érezhetjük a sivatag közelségét, az erős dzsad hatásokat. Taliara városára fokozottan igaz az, amit Preguilon fővárosánál említettünk, vagyis, hogy leginkább valamiféle óriási ibarai bazár nyüzsgésére emlékeztet. Nem túl sok látnivalóval kényezteti a kíváncsi utazót Taliara állama. Ez főként annak köszönhető, hogy a Kie-Lyron folyó Taliara menti szakaszát nem sikerült hajózhatóvá tenni, amibe az állam uralkodója, a király nem akart belenyugodni. Az eredmény a háromszáz éves háború. A nyugat felé és az Ordanba tartó kereskedő karavánok útvonalán fekszik az ország. Csak ezek a kivételes adottságok tették lehetővé, hogy Taliara egyszerre két fronton viseljen hadat háromszáz esztendőn keresztül. Egyidőben háborúzott hajózható folyószakaszért az északi Kotariával és a déli szomszéd Preguilonnal. Persze nem dúltak csaták háromszáz éven keresztül délen és északon egyaránt. Voltak mindkét oldalon tíz-húsz éves csend időszakok is, de három évszázadnak kellett eltelnie, míg Taliara feladta a hiábavaló hadakozást és békét kötött mindkét féllel. A dicstelen háború utolsó szakaszában a királyi kereskedő házak kalmárai az idegenben értékesített áruikért kapott aranyakat már haza sem vitték, hanem egyenesen Taliarának hitelező államokba irányították útjukat, hogy az adósság egy részét törlesszék a pénzből.

Mindezek ellenére a keleti városok a művészetek és tudományok fellegvárai, főként a dzsad lakosság munkájának eredményeképpen.

Taliara éghajlata, flórája és faunája csaknem megegyezik Preguilonéval. Legfőbb nevezetessége a Csillaghegyen keresztül vezető úgynevezett kyr alagút. Az elnevezés megtévesztő, mivel a kyreknek – azon kívül, hogy a homlokzatát átépítették – nem sok közük van az alagúthoz. Egy

régebbi kor öröksége. A Csillaghegy egyébként Preguilon és Taliara határán található, így az alagút másik vége Preguilonba található. Manapság ismét használják az alagutat, de a háborúskodás éveit le volt zárva. Az alagút kb. egy mérföld hosszú, szelvényben pedig két fogat is kényelmesen elfér egymás mellett. A főjáratból számtalan kisebb oldaljárat ágazik el, melynek nagy része még felderítetlen.

Garunil

Ez a törpeállam valóban kis területű, mindössze néhány nagyobb falu és kis város alkotja. Nem is nagyon érdemes róla megemlékezni, ebbe a felsorolásban is csak azért kívánczok bele, mert egy olyan nép él itt, amelynek hitvilágára, szokásaira, eredetére semmilyen utalást nem találunk, hasonlóval nem találkozhatunk sem közel, sem távol.

Egyfajta természetihitet vallanak, amely egyáltalán nem mutat egyezést a nomádok szellemhitével, sőt, semmilyen más ismert természeti vallással.

Garunil elhelyezkedése is rendhagyó, mindössze két másik állammal szomszédos: Preguilon és Taliara közé van beékelődve a nyugati oldalon, közel a Kráni hegység gerincéhez. Mindkét ország szívesen vásárolja a garunili kencéket, melyek egy részét az asszonyi szépség oltárán áldoznak fel, másik része pedig testi és lelki fájdalmak enyhítésére szolgál (csak külsőleg alkalmazhatók).

Az állam vezetését a választott régens kapitányok látják el. Minden év őszen választanak egy régens kapitányt, aki két esztendeig marad ebben a pozícióban. Így mindig ketten viselik az uralkodás terheit egy időben. Minek is tagadjuk, elég furcsa rendszer.

Kotaria

A legészakibb városállam az említettek közül. Nem igazán jelentős állam, de apró különlegességei miatt érdekes lehet. Földrajzi adottságai miatt meglehetősen zord, komor vidék. Ordan közelsége rányomta bélyegét a nem túl nagy területű országocskára. Az ordani teokrácia hatására sokáig szinte katonai diktatúrában élt az állam, mára azonban valamelyest konszolidálódtak a viszonyok.

A szegénység azonban még ma is gyakori vendég a vidéken, emlékeztetve az itt élőket a múltra.

Kopár, sziklás hegyoldalakon gyakran látni kövekből rakott sáncokat, melyek a tenyérszerű termőföld darabokat hivatottak megvédeni attól, hogy az alázúduló víz lemossa a vulkáni kőzetről.

Kotaria területén számtalan vulkán működik ma is a renegát tűzvarázslók legnagyobb örömére, és Ordan legnagyobb bánatára. A P.sz. XIII. századtól kezdve ugyanis számtalan tűzvarázsló iskola működött itt, melyeket Ordan megpróbált tűzzel-vassal kiirtani. Legtöbbjüket sikerrel felszámolták, de néhánynak sikerült eddig elkerülni Ordan lesújtó öklét és titokban még ma is működik.

Adron felszentelt szolgálóiból feltűnően sokat látni errefelé. Mint mondják ők is kedvelik az ilyen, nyers manában ennyire gazdag területeket. Ráadásul azt rebesgetik, hogy Kotaria területén valahol szent zarándokhelyük is található, ahová majd minden Adron-pap ellátogat életében egyszer. A zarándokhely mibenlétéről sajnos semmit nem tudni, mert ezt a titkot féltve őrzik a fény istenének papjai.

A főváros mellett meredező hegy fennsíkján található Kotaria egyik legnagyobb látványossága, a Kék barlang. A barlang csak az előtte fodrozódó

óriási tengerszem vizén keresztül közelíthető meg. A melegebb hónapokban csak kevesen merészkednek a barlang közelébe, mivel nagyon sziklás a tengerszem feneké és veszélyes zátonyok állják útját a kíváncsiskodóknak. A téli hónapokban azonban olyan vastagságú jégréteg képződik a felszínén, hogy akár egész hadseregek is táborozhatnának rajta. De nem teszik. Inkább óriási vásárokat rendeznek rajta, mely kedvelt látványosság hírében áll. A vásárok során szerény díjazás fejében szívesen kalauzolják az érdeklődőket körbe a Kék barlangon, mely nevét onnan kapta, hogy télen és nyáron egyaránt szórt kék fény világítja be.

1999.01.

Szerző: Pisti

Forrás: Rúna magazin V.évf./1.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely